

Ellers kan koste Lystfiskeren op til 150 Dollars, men ud over Kampen har Fisken ingen Værdi — maaske med Undtagelse af det Billede, som han kan vise sine Venner, hvor han staar ved Siden af den ophængte Fisk.

Vor Rundtur endte ved en af Havnene, hvor Fruen præsenterede os for en derboende Dansker. Han havde ogsaa lige læst om os i Avisen og ønsket, at vi vilde komme, saa vi fik en meget hjertelig Modtagelse. Han ejede nogle Baade og levede sit Liv her, han var en høj, slank Mand, nøddebrun og kun iført et Par Badobukser, og jeg tør næsten sige, at han er et af de lykkeligste Mennesker, jeg har truffet. Tog Livet fra Dag til Dag, som det kom, spiste, naar det passede ham, sov, naar det passede ham, og tog paa sin lille DKW-Motorcykle til Byen eller Miami, naar det passede ham.

Efter at vi havde sludret lidt, nærmede Tiden sig for Bussens Afgang; men nej, ikke Tale om, at vi maatte tage afsted. Der gik Dusser hele Aftenen, vi kunde tage den sidste. Vejret var bedaarende, varmt og stille, saa vi havde absolut intet mod at blive længere, og vor Billet gjaldt jo $\frac{1}{2}$ Aar, saa vi havde ikke Hastværk. Lidt efter var vi paa Vej ud af Havnen i hans lille Motorbaad, mens han skulde ordne noget ved Lyset i den Baad, han boede i. Vi havde en yndig Tur, holdt os lidt fra Land, kom under en stor Bro og var saa inde i den rigtige store Havn, hvor der laa store Krigsskibe og Fiskefartøjer. Vi fattede lidt rundt, saa paa Forholdene og glædede os til at faa Solen i Ryggen paa Vejen hjem. Men ak, da vi lige var kommet gennem Broen, sagde Motoren Stop, og ligemeget hvad vi gjorde ved den eller sagde til den, saa vilde den ikke mere. Vi tyede saa til de to smaa Aarer, der fandtes i Bunden af Baaden, og maatte ro de sidste 4—5 Kilometer, en Tur, der gav Motion, Appetit og Vabler i mine smaa, sarte Hænder.

Vor Vært beklagede det skete i høj Grad; vi tog det blot for en Oplevelse mere og glemte det snart over det, der nu skete. Vi skulde nu til at tænke paa Middagsmaden, sagde vor Ven, og et Øjeblik efter kom han op fra en af Baadene iført store sorte Gummi-Svømmeføder paa Benene, et lille ligesom Dykervindue for Øjne og Næse og i Haanden en Harpun, og i den Mundering

(Fortsættes Side 30).

